

bir kısıml ayıpların ilk muayenede görülebilen ve anlaşılabilen türden açık ayıp oldukları halde BK.nun 362 hükmü gereğince davacı tarafından davalılara ihbar edilmemiş ve bu suretle açık ayıplar yönünden davalıların her türlü sorumluluktan kurtulmuş sayılmaları gerekmesine göre, davacı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle gerektirici sebeplere ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına, özellikle gerek 1.4.1987 tarihli tesbit raporunda, gerekse 28.7.1987 tarihli tesbit raporunda ve 24.10.1984 tarihli geçici işgal tutanağında yazılı bulunan bir kısım ayıpların ilk muayenede görülebilen ve anlaşılabilen türden açık ayıp oldukları halde BK.nun 362 hükmü gereğince davacı tarafından davalılara ihbar edilmemiş ve bu suretle

açık ayıplar yönünden davalıların her türlü sorumluluktan kurtulmuş sayılmaları gerekmesine göre, davacı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Yukarıda sözü edilen tesbit raporları ve tutanaktaki bir kısım kusurların neden ileri geldiği, diğer bir deyimle gizli ayıp niteliğinde olup olmadığı anlaşılmamaktadır. Bunların işgalden sonra ortaya çıktığı takdirde eğer kullanmadan dolayı değilse 6763 sayılı TTK.nun meriyet ve tatbik şekli hakkındaki kanununun 41. maddesi ile BK. nun 126. maddesine eklenen 4. bend hükmü gereğince ayıpların ortaya çıktığı tarihten itibaren 5 yıllık zamanaşımı süresi içinde talep ve dava edilebilir. Bu itibarla mahkemenin olayda 1 yıllık zamanaşımının gerçekleşmiş olduğuna dair görüşü doğru değildir.

0 halde mahkemece yapılacak iş 1. bendde açıklanan tesbit raporları esas alınarak dosya üzerinde bilirkişi incelemesi yaptırmak, tesbit raporlarındaki gizli ayıpların neler olduğu, dayanaklarıyla belirlemek, bunların ortaya çıktığı tarihlerde BK.nun 359. madde hükmüne uygun şekilde davalılara ihbar edilip edilmediklerini saptamak, ihbarın varlığı halinde ortaya çıktığı tarihteki rayiç bedeller üzerinden değerlendirilmek ve sonucuna uygun bir karar vermek olmalıdır (**15. HD. 29.12.1989, 1741/5508**).